

det er et andet Ministerium, der har med denne Sag at gøre — her ved Toldloven se hen til, hvad der allerede er gjort fra Statsmagtens Side. Man maa, naar man nu paa en vis Maade kommer til direkte at beskæftige sig med dette Etablissements Forhold, have Lov til at tage alle disse Forhold i Betragtning. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, da jeg, som sagt, gaar ud fra, at det vil blive Genstand for særlig Omtale fra anden Side. Den Række Ændringsforslag, jeg nævnedes her, gaar altsaa ud paa, ikke alene af Hensyn til dette Foretagende, men ogsaa af Hensyn til andre Foretagender af lignende Art, at søge at forbedre Forholdene. Det er dog, maa jeg sige, ikke meget store Beløb, der drejer sig om. Det er Ændringsforslag, der, om de blive vedtagne, ikke ville gribe særligt stærkt ind.

Jeg kommer saa til at tale om Ændringsforslag Nr. 119: Petroleum. Der har Folketinget vedtaget ganske at ophæve Tolden, som efter en særlig Lov af April 1891 var 4 Øre pr. Pot. Det er jo en Post af en ganske overordentlig stor Betydning, og jeg erkender, at der her er et af de Tilfælde, hvor en Toldnedsættelse er af Betydning ikke alene for Statskassen, men for Forbrugerne. Det gaar ellers ofte saaledes, at man ved Toldsatserne mener at ramme Forbrugerne enten til deres Fordel eller Skade, men i Regelen er det saaledes, at de Beløb, der er Tale om, smuldre bort paa Vejen fra Produktionsstedet, Importørerne gennem Detailhandlerne til Forbrugerne. Men ved Petroleum tør man ikke benægte, at her er et Sted, hvor en Forandring paa 4 eller 2 Øre absolut maa komme Forbrugerne til gode eller til Skade. Konkurrencen her er saa stærk og Forholdene overhovedet saaledes i denne Handel, at om Tolden er saaledes eller saaledes, vil mærkes direkte og straks af Forbrugerne. Flertallet mener nu, at vi ikke kunne gaa saa langt som til ganske at ophæve Petroleumstolden. Vi mene, at en Middelvej vil være heldig, og foreslaa derfor, at der lægges en Told af 2 Øre paa Petroleum, d. v. s. en Toldnedsættelse til det halve af den nuværende Told. For Statskassens Vedkommende drejer det sig om 1,036,000 Kr.

Ændringsforslag Nr. 120 drejer sig om „andre Olier“. Her staa vi overfor det Tilfælde, at to danske Industrier berøres i høj Grad af dette Ændringsforslag. Det er Oliefabrikanterne og Margarinefabrikanterne, Oliefabrikanterne, der skulle profitere af en høj Told, og Margarinefabrikanterne,

der naturligvis ønske Tolden saa lav som muligt. Det er et meget vanskeligt Forhold at komme over. Hvis man ikke vil følge Mindretallet her i Udvalget, som lægger en Told af 2 Øre paa Margarinen, er det uhyre vanskeligt at finde, hvorledes man skal hjælpe Margarinefabrikanterne. Thi det turde være indlysende, at naar disse skulle konkurrere med Udlandet, rammer man dem meget stærkt ved at lægge en høj Told paa Raaprodukterne, paa den almindelige Olie, som de skulle bruge. Naar man ovenikøbet, hvad man har gjort ved en af de senest her i Rigsdagen vedtagne Love, forøger Forbruget af Oleo-Margarine ved at paalægge Brugen af Sesamolie som Røbestof, saa er det ganske klart, at der her er en Industri, som man ikke handler godt imod, naar man stiller den uheldigere end Udlandets, naar man giver den i den Grad, hvad der kan kaldes en Minusbeskyttelse, saaledes at Forholdet er det, at en Margarinefabrikant absolut staaer sig ved at have sin Fabrik ved Vojens, hvor han er i nær Kontakt med det danske Marked, men fri for den højst generende Told paa Raastofferne. Jeg for mit Vedkommende er gaaet med til dette Ændringsforslag, men jeg præciserer ganske særlig, at man under Sagens videre Forløb maa se at finde en Ordning, ved hvilken man kan hjælpe Margarinefabrikanterne og forhaabentlig ogsaa undgaa at skade Oliefabrikanterne.

Ændringsforslag Nr. 124 drejer sig om Tagpap. Det, der her ønskes af Fabrikanterne, er saa grumme lidt, at de i Virkeligheden acceptere Nedsættelsen paa en hel Del Tagpap; men de gøre Forskel paa sandet Tagpap og usandet Tagpap, idet de for en Arts Vedkommende dog ønske at beholde en Told af 2 Øre, medens Tolden nu er $2\frac{1}{2}$ og af Folketinget er nedsat til $1\frac{1}{2}$. Man accepterer altsaa for en stor Del af denne Produktion Nedsættelsen til $1\frac{1}{2}$ Øre, men for en mindre Del: det sandede Tagpap ønsker man at faa en Told paa 2 Øre, hvad der er mindre end det, de have. Det synes at være et Punkt, hvor man kan opnaa Enighed.

Ændringsforslag Nr. 133 gælder Fabrikationen af en Del Paparbejde, særlig af Etuier. De Folk, der fabrikere Etuier, ere allerede nu mindre godt stillede, men de rammes stærkt ved den foreslaaede Forhøjelse paa et af Raastofferne, nemlig paa den Silke, de bruge til at fore dem med. Og da de allerede have svært ved at klare sig, kan det ikke nægtes, at de vilde blive særlig uheldigt stillede i Konkurren-